

seilspræsidenten er Konseilspræsidenten og Fællesudvalget enedes om følgende: Med det Formaal at tilvejebringe den under den europæiske Krig ønskelige Ro i vore offentlige Forhold indstilles — det vil altså sige, at der af mig allerunderdanigst indstilles til Hans Majestæt Kongen — „at der udnævnes tre Ministre uden Portefeuille. De tre politiske Partier paa Rigsdagen, der ikke nu er repræsenterede i Ministeriet, udpeger hver en af disse. Disse Ministre deltager i samtlige Ministermøder og Statsraad.“ Det er en Selvfølge, at alle Ministre tilsiges til Deltagelse i samtlige Ministermøder og Statsraad. Derimod er det noget nyt, som bundet i de overordentlige Forhold i Verden for Tiden, at tre Partier hvert udpeger en Mand til at indtræde i et Ministerium. Ellers er det jo den, hvem Kongen har betroet at danne et Ministerium, som henvender sig til de paagældende Mænd og anmoder dem om at indtræde i et Ministerium, hvorved man ogsaa faar Lejlighed til at drøfte de Anliggender, der vil være af væsentlig Betydning for Ministeriet, og sikre sig Overensstemmelse. Dette maa komme paa anden Maade ved denne Lejlighed.

Det hedder videre i Overenskomstens Grundlag: „Alle Lovforslag og vigtige Regeringsforanstaltninger behandles i Ministermøder“ — dette er overensstemmende med Sædvane i dette Ministerium og sikkert i ethvert andet Ministerium — „og enhver af de tre Ministre har Ret til at forlange Behandlingen af saadanne udsat for at faa Lejlighed til at forhandle derom med sit Parti inden Sagens endelige Afgørelse i Ministermøde“. Det vil altså sige, at de tre Ministre uden Portefeuille vil have Ret til paa det aldeles forberedende Stadium, i hvilket en Sag forelægges i Ministermøde for at forberede dens videre Gang til Statsraad og Rigsdag, at begære Udsættelse for at kunne henvende sig til deres Partifæller paa Rigsdagen og med dem drøfte den foreslaaede Foranstaltning. Man vil altså derved have en Mulighed for paa Forhaand at tilvejebringe Klarhed over de forskellige politiske Partiers Stilling til den paagældende Foranstaltning og muligvis undgaa en Strid, som ellers kunde trække op.

Endvidere hedder det: „Udnævnelse til de højeste Embedsposter behandles i Ministermøder, men kan ikke drøftes i Rigsdagens Partier“. Dette er ogsaa fuldkommen i Overensstemmelse med Sædvane. Der har sikkert ikke været noget Mini-

sterium og kunde ikke eksistere noget Ministerium, i hvilket Spørgsmaalet om Udnævnelse til de højeste Embeder som Amtmand, Biskop og General af den paagældende Fagminister ikke er blevet forelagt for hans Kolleger i et Ministermøde og drøftet der. Det er ogsaa ganske overensstemmende med, hvad der altid maa have været og maa vedblive at opretholdes, at saadanne Sager maa afgøres indenfor Administrationen, først gennem forberedende Drøftelse i Ministermøde og endelig ved Indstilling til Hans Majestæt Kongen til Afgørelse ved allerhøjeste Resolution. Derimod er det umuligt at henvende sig til de politiske Partier med Spørgsmaal om, hvem der skal ansættes i et Statsembede. Det vilde være Korruption, hvis de politiske Partier skulde drøfte saadanne Spørgsmaal. Derom kan der naturligvis ikke blive Tale, det staar der ogsaa udtrykkeligt i Betænkningen.

„I øvrigt er det Hensigten, at Ministeriet — bortset fra saadanne Lovgivningsforanstaltninger, som Krigsforholdene, Hensynet til Statshusholdningens Førelse og andre tvingende Omstændigheder nødvendiggør — kun vil forelægge Lovforslag, angaaende hvilke der ikke kan antages at opstaa principiel Uenighed“. Dette er overensstemmende med den Bestræbelse, som har været det nuværende Ministeriums i hele Krigsperioden. Vi har løst store Spørgsmaal, men det har været i Overensstemmelse med hele Rigsdagen, og vi har ikke forelagt nogen Sag, som det ikke var tvingende nødvendigt at forelægge Rigsdagen, naar vi kunde antage, at der om den kunde opstaa Strid paa Rigsdagen. Det fastslaas nu her udtrykkeligt, at saadan skal det være.

Fremdeles hedder det: „Den nuværende Rigsdag vedbliver til den nye Grundlov træder i Kraft den 5. Juni 1917“. Det er klart — det er det, Overenskomsten gaar ud paa —, at naar de tre Ministre indtræder uden Portefeuille i det nuværende Ministerium, kan Spørgsmaalet om Valg ikke rejses, før Grundloven træder i Kraft den 5. Juni 1917. Vi skal i Vinter i den tilstundende, paa Mandag begyndende, Rigsdagssamling have Fred for Spørgsmaalet om Valg, altså i hvert Fald til henimod dens Slutning. „Hvis Krigen vedvarer“, hedder det videre, „og det ved de tre Ministres Udnævnelse grundlagte Samarbejde bestaar i Foraaret 1917, træffes til den Tid Bestemmelse om Udsættelse af Grundlovens Ikrafttræden“. Her berøres